

1890-08-05

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

H.C. Aggersborg

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Tvååker, Østrø

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Jørgine Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 17 nr. 26

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 26

Øströö Tvååker 5 August 1890

Kjære Onkel!

Tak for brevet, jeg synes Tante Gine har været gavmild imod os, det er yndigt, at hun sov så stille hen. Nu tager Agnete og börnene jo hjem på mandag, og Niels tager vist en svip til Köbenhavn omkring den 24 de august, så de kan i den måned modtage genstandene.

Det Du skriver om Cathrine er ikke rart. Du har ret at det vilde være rart, om hun kunde få ro på sig, så hun slap for at flakke om. Men kender jeg hende ret, så bliver det næppe så snart. Jeg tænker tit på det med bedrövelse, for jeg synes, at trods al det tilsyneladende magelöse liv Cathrine förer, så lider hun vist under det. Hun har tidligt fået en voldsom kærlighed til frihed, tror jeg, og hun mistede tidligt sit hjem. Hun har trang til at leve sammen med en eller anden jævnaldrene hun

-2-

sympatiserer med, og så nyde friheden i dennes selskab. Men hun savner alligevel et sted, som hun kunde kalde sit eget, sit hjem. Jeg tror hun farter om, dels fordi det er hende en trang en glæde, men vist også dels for at föle savnet af hjemmet mindre. Selv om vi kunde overlade hende en stue i vor lejlighed, hvilket vi jo ikke kan ret godt, så er jeg vis på, at det vilde ikke tilfredstille hende, selv om hun kunde leve fuldstændig uafhængig der og ikke engang bryde sig om vore spisetider. Hun må have et soverum, et godt arbejdsværelse, og helst også plads for en veninde. Hvis hun havde det, og på den måde, at hun fölte det som noget, der kunde vare, hvor hendes möbler kunde stå i fred, var vist meget vundet. Men så kommer den slemme ting med den Köbenhavnske luft, som hun ikke kan tåle, eller også kan hun ikke tåle den farten om i Köbenhavn, som hun ikke kan lade være med der. Derfor var det jo, at vi var

-3-

så glade da hun i foråret skulde til Norge, for der fik hun ro og sund luft. Og nu er hun dårlig. Det er også det gale ved det, at hun ikke er stærk. Ja Kjære Onkel, det er en kasus mixttes. Vi tre söskende har jo malt i lang tid drömt om at sælge Grundhuset og se at finde et sted udenfor byen med god luft og alle mulige andre vidunderlige fordele, hvor vi kunde bygge og bo sammen i fryd og gammen, men sligt sted er ikke nemt at finde, for det er galt at være for nær ved byen og det er galt at være for langt fra byen osv. og först og fremmest skulde vi jo have grundhuset godt solgt så godt betalt, så det andet lod sig gjöre. Og nu er det dyrt at bygge, og vi måtte

hver have sin lejlighed efter vort eget hoved, og adskilt fra de andres. Nielses og Cathrines lejlighed behövede ikke at være så stor. For mig er Rosenvænget dog så udmærket godt, så trods de mangler der kan være, navnlig ved malerstuen, så finder jeg meget

-4-

vanskeligt bedre, der kan svare regning, men Niels vil vist allerede nu til vinter se at komme til at bo et andet sted med Cathrine. Der ved får jeg jo bedre plads, det er dels for min skyld han gör det, og i vinters var det jo også svært nok for mig, at finde fred i min egen malerstue, skönt vi alle, især Agnete gjorde alt hvad vi kunde for det. Ja nu tror jeg, at jeg så temmelig har lette mit hjærte, summa sumarum har jeg det bedst, og får det til vinter bedre end i fjor og Cathrine har det mindst udmærket af os. En stor ting for Cathrine er det jo, at skönt hun ikke har et rigtigt hjem, så har hun mange steder hvor hun föler sig hjemme, föler at folk holder af hende o.s.v. det passer jo godt med hendes omflakkende liv, men derfor også både godt og mindre godt, fordi så flakker hun om. Vi har det udmærket her, i söndags på Agnetes födselsdag var vi en dejlig tur i det gode vejr, vi spadserede om på lyngbakkerne på den anden side söen. Lev nu vel kjære Onkel, hils Faster og Tante Ane, Agnete og Niels hilser, Din hengivne Joakim Skovgaard.

Niels sender en ekstra hilsen og takker for brevet.

Petron Træder
5 August 1890

Kære Onkel!

Tak for brevet, jeg synes Tante Gina
har været meget gæmmodt imod os, det er
yndigt, at hun ser så stille hen. Vi tager
Agnete og brørene jo hjem på mandag, og
Helle tager vist en svip til Hjøbenhusen
omkring den 24de august, så de kan
i den måned modtage gæstendene.

Det De skriver om Catherin er ikke rart.
Du har ret i, at det vilde være rart, om hun
kunde få ro på sig, så hun slap for at
flække om, men kender jeg hende ret, så bliver
det næppe så snart. Jeg tænker tit på
det med bedrøvelse, for jeg synes, at trods
alt det tålsømladende mageløse liv Catherin
fører, så lider hun vist under det. Men
har tidligt fået en voldsom fejterlighed
til frøken, tror jeg, og hun mistede tidligt
sit hjem. Men har trang til at leve sammen
med en eller anden jævnaldrende, hun

sympatiserer med, og så også friheden i hendes
selskab. Men hun ønsker aligevel et sted,
som hun kunde kalde sit eget, sit hjem.
Jeg tror hun farter om, selv for det det er
hendes en trang en glæde, men vist også dels
for at føle nærvær af hjemmet mindre.
Selv om vi kunde overlade hende en stue
i vor lejlighed, hvilket vi jo ikke kan rigtig
så er jeg vis på, at det vilde ikke tilfredsstille
hende, selv om hun kunde leve fuldstændig
afhængig der og ikke engang bryde sig om
være omstændigheder. Men må have et soverum,
et godt arbejdsrum, og helst også plads
for en veninde. Hvis hun havde det, og på
den måde, at hun følte det som noget, der
kunde være, hvor hendes møbler kunde
stå i fred, var vist meget vundet. Men
så kommer den oljemalede ting med den
Københavnsluft, som hun ikke kan
tåle, eller også kan hun ikke tåle den farter
om i København, som hun ikke kan lide
være med der. Derfor var det jo, at vi var

så glad da hun i foråret skulde til Norge,
for der fik hun ro og sund luft. Og nu er
hun dailig. Det er også det gode ved det, at
hun ikke er stork. Ja kjære Onkel, det er en
kæns minnet. Vi tre søskende har jo nu alt
i lang tid drømt om at følge Grundhuset
og se at finde et sted udenfor byen med god
luft og alle mulige andre vidunderlige
fordele, hvor vi kunde bygge og bo sammen
i fred og grummen, men stort stik er ikke
nemt at finde, for det er galt at være for
nær ved byen og det er galt at være for
langt fra byen osv. og først og fremmest
skulde vi jo have grundhuset godt solgt,
så godt betalt, så det andet lod sig gøre.
Og nu er det dyrt at bygge, og vi måtte hver
have sin lejelyst efter vort eget hoved og
adskilt fra de andre. Melus og Cathrines
leilyst behøver ikke at være så stor.
For mig er Rosmosevej dog et udmærket
sted, så trods de mangler der kan være,
navnlig ved maleriet, så finder jeg meget

uendeligt meget bedre, her kan være regning,
men Niels vil vist allerede nu til vinter se at
komme til at bo et andet sted med Cathrine.
Der ved får jeg jo bedre plads, det er dels for
min skyld han gjør det, og i vinters var det
jo også min nok for mig at få en fred
i min egen maleristue, skønt vi alle især
Agnete gjør alt hvad vi kunde for det.
Ja nu tror jeg, at jeg så temmelig har lært
mit hjerte, og omme omme har jeg det
bedst, og får det til vinter bedre end i fjor
og Cathrine har det mindst udmærket af os.
En stor ting for Cathrine er det jo, at skønt hun
ikke har et rigtig hjem, så har hun mange steder
hvor hun føler sig hjemme, føler at folk
holder af hende osv. det passer jo godt med
hendes omflakkende liv, men er derfor også
både godt og mindre godt, fordi så flakker hun
om. Vi har det udmærket her, i søndags på
Agnetes fødselsdag var vi en dejlig tur i det gode
vejr, vi spadserede om på Lyngbakkerne ved den
anden store søen. Der nu vil høre Onkel, Lids
Fader og Tante Anne, Agnete og Niels huse, og i længere
Niels skole og skolekammer og tak for brevet. Jonkin Skovgaard.